

נספח 1 - כרטיסיות הצגה הרב קרליבך

הדבר אירע באמצע הרצאה שנשא ר' שלמה קרליבך בפני חברי מועדון יהלומנים של מנהטן.

לפתע שיסע אחד השומעים את דבריו בעיונות והקשה עליו במפגיע. "שלמה!" הוא תבע, "אנחנו אוהבים את השירים שלך, וגם הסיפורים החסידיים שלך נחמדים מאוד, אבל דבר אחד בך מפריע לכמה מאיתנו - אנחנו פשוט לא יכולים להבין: למה אתה מתעסק כל כך הרבה עם מסכנים ומשוגעים?" שלמה ליטף את זקנו בהרהור וסקר במבטו את יושבי החדר.

"אתה יודע," ענה, "אני בטוח שכל מי שיושב כאן היום הוא מן המומחים הגדולים והנחשבים בעולם בתחום התכשיטנות. אני צודק?" היושבים בקהל מיהרו להנהן לאות הסכמה. "ורבים מכם," המשיך ר' שלמה, "בוודאי מומחים גדולים ליהלומנים, נכון?" "כן, ודאי, אנחנו מומחים גדולים!" הסכימו היהלומנים. "אז תגידו לי," שאל ר' שלמה, "האם אי פעם נפל לידכם יהלום ששווה מיליון דולר וזרקתם אותו בטעות לאשפה?" כל היושבים בחדר פרצו בצחוק. "השתגעת?" צעק אחד מהם. "יהלום גולמי של מיליון דולר לזבל? היינו מבינים תוך שנייה מה יש לנו ביד! אנחנו מומחים!"

הרב שלמה השתהה לרגע, סקר במבטו את האנשים, ואז אמר בשקט: "אתם יודעים, חברים מתוקים, אגלה לכם סוד: גם אני מומחה ליהלומנים. אני הולך ברחובות העולם מדי יום, וכל מה שאני רואה זה את היהלומנים היקרים בעולם מהלכים סביבי. כמה מהם צריך אולי להוציא מהבוץ ולנקות קצת, ללטש קצת, אבל חברים, אחרי שעושים את זה הם כל כך מאירים, ממש כמו המרגליות הכי טהורות, הכי זכות והכי מושלמות שתראו בכל הקריירה שלכם. חברים מתוקים," סיים ר' שלמה, "בבקשה תנסו לזכור את זה, מפני שזה ממש הדבר הכי חשוב שצריך לדעת בחיים. כל אחד... כל אדם... הוא יהלום גולמי."